**Κώστας Χ. Πασχάλης**
Να βγούμε από τον φαύλο κύκλο του ανυπόληπτου πολιτικού μας συστήματος

Συνομιλώντας με εκλεκτό φίλο πάνω στο θέμα των ανατροπών που πιθανώς επιφέρει το εκλογικό αποτέλεσμα της επερχόμενης εκλογικής αναμέτρησης, εξέφρασα την απαισιοδοξία μου, ως αποτέλεσμα της καθημερινής επαφής μου με ανθρώπους που δείχνουν εγκλωβισμένοι σε μια περίεργη έως «διαστροφική» σχέση με κατεστημένες αντιλήψεις. Απαισιοδοξία που εντείνεται από τις επιλογές που κάνουν νέοι σε ηλικία ψηφοφόροι, οι οποίοι κινούνται στα πλαίσια ενός εξίσου περίεργου «οικογενειακού δικαίου». Όπου η πολιτική επιλογή επιβάλλεται από τους γονείς ως «κληρονομικό δικαίωμα» στους νεότερους. Ένας φαύλος κύκλος δηλαδή που οδηγεί ολοένα και περισσότερο σε βαθύ αδιέξοδο.

Στο άκουσμα του φαύλου κύκλου ο συνομιλητής μου αναφέρθηκε σε ένα περιστατικό νευρολογικής (πιθανώς) φύσεως θέλοντας να «παίξει» με την όλη κατάσταση, της οποίας, άλλωστε, τη διάσταση γνώριζε πολύ καλά.

Κάποιος συνάδελφός του παρουσίαζε ένα πρόβλημα που αποτελούσε (όπως δυστυχώς συμβαίνει συνήθως) αφορμή για ανοίκεια πειράγματα, από αυτά που παραπέμπουν στην λεγόμενη «καζούρα».

Ο συγκεκριμένος, λοιπόν, κύριος, όταν είχε την αίσθηση ότι βρίσκονταν μέσα σ' έναν κύκλο (νοητό ή πραγματικό) περιέρχονταν σε απόλυτη αμηχανία. Ακινητούσε πλήρως, ίδρωνε, αγωνιούσε και αναζητούσε επίμονα «διέξοδο». Κάποιοι λοιπόν από τους «συνήθεις ύποπτους» θέλοντας να τον δουν σ' αυτή την κατάσταση και φυσικά να περιγελάσουν με την αδυναμία του, «ζωγράφιζαν» με την άκρη του ποδιού τους ένα νοητό κύκλο γύρω του. Ο παθών εγκλωβίζονταν αυτομάτως σ' αυτόν τον κύκλο, ζητώντας απεγνωσμένα να τον «ελευθερώσουν». Όταν η «καζούρα» αγρίευε βρίσκονταν κάποιος που πάλι με το πόδι έκανε ένα υποτιθέμενο άνοιγμα. Ο παθών καταρρακωμένος έβγαινε από το άνοιγμα και απομακρύνονταν.

Η αναφορά σ' αυτό το περιστατικό μου έκανε ιδιαίτερη εντύπωση, γιατί αν παραβλέψει, κανείς, τη σοβαρότητα του προβλήματος, παραπέμπει ευθέως σε μια αντίστοιχη παθογένεια που χαρακτηρίζει τις «εμμονές» με τις οποίες συμπεριφέρονται πάρα πολλοί ψηφοφόροι. Παρότι συνειδητοποιούν την ανάγκη της υπέρβασης ή και της ανατροπής, παρότι εκφράζουν δημόσια τη θέλησή τους να αλλάξει επιτέλους το πολιτικό τοπίο αυτής της χώρας, ενόψει μιας εκλογικής αναμέτρησης εγκλωβίζονται στον δικό τους «νοητό κύκλο» και στέκονται αμήχανα αναζητώντας διέξοδο. Η διέξοδος συνιστά συνήθως τη δοκιμασμένη συνταγή, την επιβεβαίωση της κατεστημένης ψήφου.

**Κι όμως η «υπέρβαση» δεν αποτελεί τίποτα παραπάνω από ένα απλό βήμα. Το βήμα εκείνο που θα πρέπει να γίνει στην κρίσιμη στιγμή της αμηχανίας και που θα σου επιτρέψει να σπάσεις τον κύκλο. Αν το βήμα αυτό είναι πραγματικά δύσκολο, όπως στην περίπτωση του παθόντος, τότε εύλογα αναζητείς ιατρική βοήθεια. Όμως η άλλη περίπτωση που κατ' αντιστοιχία αναφέραμε, δεν χρήζει σίγουρα τέτοιας βοήθειας. Το μόνο που απαιτεί να κάνεις είναι να αντιληφθείς με αίσθημα ευθύνης τα προβλήματα που συσσωρεύονται γύρω σου, να τα κρίνεις με τη δέουσα καθαρότητα και να κάνεις την επιλογή εκείνη που πιστεύεις πως ανταποκρίνεται με τον καλύτερο τρόπο στις προσωπικές σου προσδοκίες. Μακριά από αγκυλώσεις και εμμονές, έξω από δογματισμούς και λανθασμένες αναγωγές.**

**Εντέλει ο φαύλος κύκλος στον οποίο έχουμε περιπέσει, δεν συνιστά τίποτα άλλο από ένα ακόμη σύνδρομο, από τα πολλά που κατατρέχουν την νεοελληνική πραγματικότητα, του οποίου η αντιμετώπιση επαφίεται αποκλειστικά και μόνον στην δική μας διάθεση.**